

тѣзи процеси, човѣкъ трѣбва да е бремененъ съ нѣкаква идея.

И тѣй, да се самовъзпитава човѣкъ, това значи, да работи съ една отъ великитѣ науки. Самовъзпитанието е музика, хармония. Който не може да се самовъзпитава, той е дошълъ до онази дисхармония, която нарушава естествения процеси въ живота му. Той постоянно се оплаква, че това нѣма, онова нѣма и самъ се трови. — Защо? — Не знае, какъ да съпоставя нѣщата. Изпаднете ли въ безпаричие, поставете срещу него живота и вижте, кое бихте предпочели. Каквито несгоди и мъчнотии да имате, поставете предъ тѣхъ живота. Имате ли животъ, здраве и сила, всичко ще преодолеете. Животътъ, даденъ на човѣка, е надъ всички блага, надъ всички временни постижения. За предпочитане е да бждешъ сиромасъ, невежа, но здравъ и пълненъ съ животъ, отколкото богатъ и ученъ, но да изгубишъ живота. Като живѣе, сиромасътъ може да стане богатъ, невежиятъ — ученъ. Обаче, ако отнематъ живота му, всичко пропада — и знание, и богатство, и слава. Казано е въ Писанието; „Блажени ницитѣ духомъ“. — Защо? — Защото привидно тѣ нѣматъ нищо, а въ сѣщностъ всичко притежаватъ.

Като ученици на Великата Школа на живота, отъ васъ се иска любовъ къмъ Бога и къмъ истината. Докато не любите Бога, вие нѣмате животъ въ себе си; докато не обичате истината, не можете да бъдете свободни. Въ